

1968-02-00

OPHAVSMAND/NØGLEPERSON

Henning Christiansen

FAKTA

Dokumenttype:
Note

Sprog:
Dansk

Omtalte personer:
Joseph Beuys
Blinky Palermo
Ursula Reuter Christiansen
Reiner Ruthenbeck
Georg von Hardenberg

Arkivplacering:
HC arkiv Møn/HC breve 3

DOKUMENTINDHOLD

Udkast til artiklen "Beuys' Boys", som udkom i Hvedekorn, 42. årgang, no. 1, s. 14-25.

TRANSSKRIFTION

1.

I dette nummer af Hvedekorn præsenteres 3 unge Düsseldorfere, alle elever af Joseph Beuys. Den 24 årige Ursula Reuter og Palermo og den 30 årige Rainer Ruthenbeck. For at finde ind til deres udtryksform er valgt tre ting af Joseph Beuys som kan ses (men ikke nødvendigvis) i en udvidet sammenhæng med de tre kunstnere.

Verschneiter Reiter tilsneet rytter fra 1958 er et ovenmåde vellykket relaisation af ideen om det tilhyledes mulighed at kalde forestillinger frem – En normal hest med rytter ville ikke have bragt nær den fornemmelse forestilling om rytterens bevægelse i landskabet frem. Den omtanke hvormed gazen er omviklet figuren, giver energi i bevægelserne. Muskulaturen, som nøje svarer til Beuys's interesse for de kraftfelter den levende organisme omgiver sig med der bewegliche isolator et af hans yndlingsudtryk om det levende, bliver her klart forståeligt og bliver yderligere et synligt bevis på menneskets evne til at forløse kraftfelter også uden for sig selv. At hest og rytter ikke blot er anbragt i kassen men spændt inde i den øger intensiteten i udtrykket – Figurens semantiske indhold de hundreder krige de tusinder rejser gennem århundreder frembringer hos beskueren et sværmerisk forhold til evigheden

[s. 2]

Ordet kraftfeldt dækker såvel det psykiske som det fysiske kraftfeldt. Et af Beuys' væsentligste træk i brugen af organiske materialer, som margarine blod pølse harer negle bivoks og myrer materialer som ingen af hans elever til dato har anvendt. De står egentlig med en Beuys tankerne influeret af det kunsttidskrifts stab som arbejder på at fjerne detaljen for at overlade nuanceringen til den beskueren, men den europæiske tradition er hos dem alle synligt tilstede.

[s. 3]

Fettecke – den åbnede papkasse med margarinehjørnet er på overfladen d.v.s. formkonception et linespil af stor skønhed, det er ingen tilfældighed at papkasselappen ikke er revet af i den side hvor fedthjørnet sidder. Hvad angår formens balance er Beuys simpelthen suveræn. Robert Morris hvide hjørneplader virker underligt blodfattige og asketisk magtesløs ved siden af Beuys's. Hos Beuys går organisk stof, margarinens bevægelige masser

i forbindelse med kød og blod, levende materie spændt ud i konstruktiv formen, dertil kommer de stærke farvenuancer som margarinens gullige og kassens brunlige blander.

[s. 4]

Rainer Ruthenbeck tilhører den type skulptører som ikke går ind for afpersonalisering, men der anvender et nøgternt ræsonnement overfor sine arbejders formvilje. Hans udgangspunkt er den organiske form. Runde former, som han via et rationelt gemyt har formået at spænde ind i konstruktiv skarpt profileret levende form, der i dag lang fra eneste resultat af den behårde analyse han underkaster sine subjektive forhold til tingene – omverden. Hans "solskærm" (Ohne Titel) udtrykker en poetisk lysende humor af den slags man ikke finder i noget vittighedsblad. Den firkantede fodplade og skærmens strittende (hånd)stiver er med hinanden forbundet med en i og for sig normal parasolstang, men proportionsforholdet er så idiotisk at "apparatet" ikke kan finde ro, men evigt stritter imod. "Skærmen" er udviklet af betonhånden og som hånd forstået, indspundet i ståltråd, klemt ned om et skaft. "Ohne titel" – titlen indbyder til andre tolkninger nærliggende er et konstrueret træ hvis blade man kan kigge op i – og den lille fine glæde er vel et kig værd. Det kunne også være en kæmpe stiliseret løvetand eller en normal bjørneklo eller en kegle og en plade forbundet med en stank i hvert fald står "apparatet" der som et kryds mellem ræsonnement og spontanitet. Den stiliserede

[s. 5]

Og dog sprællevende med svømmehud forsynede betonhånd er med sine skævheder endnu bundet af det organiske udgangspunkt og bærer præg af læreren Joseph Beuys's indflydelse dog skinner Ruthenbecks fine humor tydeligt igennem.

Ståltrådsbusten er igen et tydeligt eksempel på ræsonnement forbundet med en frihed i formviljen materialet ståltråd udtrykker alene ved bevidstheden om den mængde tråd der skjules bag overfladen det indre menneskes masseenergi udtrykt på overfladen som en anonym almindelig holdning ikke uden skønhed. De seks hinanden supplerende papmachédråber eller pærer virker med deres bordeauxrøde farve som et mennesketankens spildprodukt uden funktion men med en appel til øjets og håndens æstetiske opvågning. Det samme kan siges om de tre køller, samme farve men med hver deres individuelle æstetiske liv, en æstetik som ikke et øjeblik bevæger sig bort fra udgangspunktet, menneskets nærvær i skabelsesøjeblikket man mærker tydeligt tankens vilje til konstruktiv og dog organisk form. De tre køller "stemmer" i enhver formhenseende. De tre skeder er med en mere robust æstetisk holdning

et klart udtryk for Ruthenbecks vilje. Det æstetisk robuste er klart vist i de 3 knivskeder Ruthenbeck står for en kraftfuld skaben

[s. 6]

Mæchtig ursulareuterhenningchristiansennelskersig

Ursula Reuter

Født 13/2-1943 i Trier (Mosel)

Hendes skulpturer udvikler sig oftest af litterær oplevelse. Det er forsøg på at uddrage kvintessensen af et digt eller en novelle. Oftest begynder de som en række tegninger hvor skulpturen indgår omgærdet af visuelle associationer som kan føres tilbage til digtet. I hendes Novalis skulptur der har "Hymnen an die Nacht" som forlæg er denne fremgangsmåde også anvendt. Desværre lader tegningerne sig vanskeligt reproducere, men kan vel beskrives. En blå udfladet "tankemasse" henter sin kraft fra jorden, hæver sig og antager skikkelse af gespenst. Noget blåt tilhyllet figurer mere og mere kvindeskikkelse bliver kjoleagtig. Det menneskeagtige forsvinder igen, tilbage er den blå figur med "kjole"-folder – den svæver op over jordoverfladen og ender som klokke, omkring alt dette forskellige symboler som klokkeblomster hvide svaner hjerter fugle et kvindeansigt og en liggende mandsperson og noget af novalis digt alt dette udført i sort streg.

Den lille blå skulptur (10 cm høj) er som grebet ud

[s. 7]

af forløbet (størrelsen er vigtig som udtryk for underlighed.) Den større grå skulptur i kassen rejser sig som en kraftfuld arkitektonisk masse (Triers magtfulde basilika) et sindbillede på Novalis sidste fase, det religiøse sværmeri. Reuter så gerne denne plastik opført som kæmpebygning ingen vinduer svagt lys der i fronten skulle være et oplevelsens tankested. Og frem for alt af en anden natur end den omsiggribende modularkitektur som virker mere og mere irriterende. Eller som hendes lærer professor Beuys udtrykker sig: [overstreget: Der bygges næppe arkitektur i dag kun funktionshuse] – arkitektur eksisterer næppe i dag, vi bor i funktionshuse. AT "Hymne an die Nacht II" er anbragt i kasser altså et nøje afgrænset kantet rum er at skabe et rum formel modstand og at lukke figuren af fra det den selv lukker for og desuden naturlighed og rumillusion. Figuren strækker sin klare pande ud i natten. Figurens bagside folder som vi kun ander får et hemmelighedsfuldt videre perspektiv. Figuren kommer ud mod os viser sig aldrig helt.

[s. 8]

[Overstreget: Disse brudstykker af Novalis' Hymne skulle nok kunne lede

på apart

Man kunne spørge hvorledes]

Disse brudstykker af Novalis' Hymne skulle kunne lede til en forståelse af figurens væsen og idé

Wenn Hermes ist so wie ursula
geht alles gut

Wenn [overstreget: ulæselig] wie ich ist,
geht es bestimmt.

Aber geht es wenn die Faktoren [overstreget: ulæselig] sind

[s. 9]

Hvilke levende mennesker,
De åndeligt vågne,
Elsker ikke frem for alt
Miraklets vidunderlige øjeblik
hvor rummet ligger udbredt foran den
skabt af det allerlerligste lys
Lyset, dets stråler og bølger
Dets farver,
Dets milde allestedsnærværende
om dagen –

Lys, livets inderste kærne
indåndes af de rastløse stjerners
kæmpe verden de rastløse stjerner som svømmer i det blå hav
Det indåndes af de funklende sten,
de rolige planter
og af dyrenes mange skikkelsers kraft

[s. 10]

1

De mangefarvede skyer og luften indånder lyset
Og frem for alt indåndes lyset
af de herlige fremmede
med de sindfulde øjne, den svævnede gang
og de tonende munde
Som den jordiske naturs konge
kalder lyset på alle kræfter
tvinger talløse forvandlinger frem
Og dets nutidighed alene
åbenbarer det jordiske riges mirakuløse herlighed

[s. 11]

Bort vender jeg mig
til den hellige, udtalte
hemmelighedsfulde nat.
Fjernt ligger verden
som forsænket i en hulning
øde og ensomt er det her hvor jeg står
I brystet smerten en dyb følelse af vemud
I erindringens fjerne
ungdommens ønsker
Barndommens drømme,
hele mit lange livs korte glæde og
forgæves håb
kommer i grå klæder
som aftentåge
efter solnedgang.
Fjernt ligger verdenen
med dens farverige fornøjelser
I andre rum
stiller lyset de lystige telte op.
Skal lyset da aldrig komme igen
til sin have til sit herlige hus
til sine tre børn.

[s. 12]

2.

Dog hvad fylder mit herte
så svalt og forfriskende
og fjerner
vemodens ånde
Har også du
et menneskehjerte
dunkle magt?

[s. 13]

3.

Skal morgenen stadig komme igen?
Ender den jordiske magt aldrig?
Skal usalig travlhed fortære
den himmelske nats ankomst?
Skal det hemmelighedsfulde kærlighedsoffer
aldrig brænde evigt?

Lyset den vågne tilstand fik sin tid tilmålt
Men tidløs er nattens hersker
Evig er søvnens varighed
Hellige søvn

Bel'ami
bel'air
belle
Belles
Beau
beaux

[s. 14]

4.

Og på en gang sprængtes fødselsbåndet,
lysnænken,
bort flygtede den jordiske herlighed og
mine sorger med den
Sorg og vemod flød i en ny
uudgrundelig verden – Du natbegejstring
himlens hvile kom over mig.
Landskabet hævede sig mod mig
over landskabet svævede min forløste
nyfødte ånd.
Højene blev støvskyer og i
skyerne så jeg min elskedes
forklarede ansigtstræk. I hendes øjne
hvilede evigheden. Jeg fattede om
hendes hænder og tårene blev et funlende
ubrydeligt bånd. Årtusinder gled bort
i det fjerne som uvejr. Ved hendes
hals græd jeg det nye liv imøde med begjærede
tårer. Det var den første drøm natten gav mig
Drømmen drev bort men dens aflagens forblev den
evigt uafrystelige tro på nattehimlen og dens sol – den elskede

[s. 15]

5.

Nu ved jeg hvornår næste morgen vil komme -
når lyset ikke længere skræmmer natten og kærligheden,
Når hvilen bliver en evig og stadig skabende drøm.
Himmelske veghed forlad mig aldrig mere

Lang og trættende var vejen til den hellige grav
og korset var tungt. Den hvis læger en gang
fugtedes af bølgens
krystal, usynlige for den prosaisk tænkende,
hvis kilde springer af højens dunkle skød,
og ved hvis fod den jordiske flod bryder frem,
den som stod på verdens grænsebjerg
og skuede ud over det nye land,
nattens bolig, sandelig han vender
ikke tilbage til verdens krav
til landet, hvor lyset regerer og den evige
uro huserer. Deroppe bygger han sig sin hytte
Fredens hytte, længes og elsker, sker ud overalt,
Til den velkomne time kommer hvor han
trækkes ned i brøndens kilde. Alt jordisk
svømmer ovenpå og bliver rensat
af det høje, men det som blev helligt ved
kærlighedsberøringen løber forløst i gemte gange

[s. 16]

5.

Og ud i det hinsidige landskab, hvor skyerne blander sig med den
indslumrende kærlighed

[s. 17]

Disse brudstykker af Novalis' Hymne skulle kunne lede til en forståelse af
figurens væsen og idé. Spørgsmålet var så om man skulle beskrive den fra
Novalis' sammenhæng – lade den tale sin egen sorg eller efolke den med
digtets billeder og vision. Reuter fandt det vigtigst at fastholde Novalis vel
vidende at alt da kan blive udlagt som blot illustration, men også vidende
at den der fordyber sig i digtet vil have mulighed for at opleve det
stærkere. Den ene mulighed var at arbejde videre i skulpturel retning og
skabe et Novalis' rum, den anden, som er forsøgt i Århus 13/10-67, ung
kunst, var at lade figuren indgå som led i en opførelse af digtet. Rummet
var opbygget som et kirkerum, blå baggrund med tegninger, en slags alter
i midten hvor den lille blå figur var anbragt, orgelmusik, og digtrecitation
på bånd. En række nærmest rituelle handlinger gentages. Et
blomsterhoved (artistisk) på gulvet regnet stængel og rod og blev til sidst
malet blå. Aviser (tidssymbol) blev mærket med blå farve og stablet. En
blomme blev anbragt ved siden af den blå figur som et kærlighedssymbol.
Med tæppe over hovedet svarende til figuren, stod hun et kvarter mod den

blå væg. Sidste var et skridt videre end den grå kassefigur. Her er det mennesket som visualiserer Novalis' nat. Ensomheds-evigheds-længsel. Opførelsen varede 1 time og 15 minutter.

[s. 18]

Abc mini art

Palermo

Født 1943 i Leipzig

Maleren Palermo arbejder i et poetisk-æstetisk billedsprog hvormed han søger at sprænge firkantrammens malene sig fri i andre former. Billederne er for det meste delt op i to elementer som står i "forhold" til hinanden på et eller andet idégrundlag. Rummet mellem dem som Palermo altså har gjort afkald på at male, bliver så beskuerens frie område – space, her sker vel det, som skal give malerens "to skud" et svævende ubestemt liv, d.v.s. med et på tilskueren virkende poetisk resultat. Der er tale om associationsstimulerende og kontemplationsbefordrende hensigt fra malerens side. Dertil kommer Palermos plastiske formevne elementerne forbinder sig i 8...) hvilende helhedsform af skulpturel karakter maleren kalder billederne objekter.

Nachtstück er udformet som et T. T'et antyder firkantrammen overliggeren sætter grænsen for billedets højde siderne er fri. Måneantydningen over jordoverfladen giver næring til romantisk fordybelse: rent malerisk er billedet traditionelt og netop derfor associationsrigt.

[s. 19]

"Das Fenster" – er groft set bygget op på samme grundform det store T. Som indemad i vinduesrammen har Palermo anvendt grå skumgummi en skumgummi som er fyldt med flyvende partikler en anden væsentlig matrialvirkning er skummens lydabsorberende evne ganske vist er billedets skumgummimængde rent praktisk ikke i stand til at absorbere megen lyd, men blot bevidstheden om den dæmpende virkning giver forestillingen en nattens dæmpede lyd. Men det paradoksale i billedets situation understreges af stofrullen hvor retningsbestemte pileagtige tegn forsvinder i rullen og samtidig sendes i irrelevant retning af den lille pip billedet til kontemplationsobjekt og bringer det fri af nærliggende associationer. Billedet "Tagtraum" er i klarhed en trekant, bliver af maksimal poetisk drømmende verført til en udeformelig lærredsform hvis bløde folder poetiserer trekantens ellers skarpt profilerede grundform. Palermo bevæger sig mellem drøm og virkelighed i hans sidste arbejde hvor han forladt virkeligheden og anråber nu drømmen. De 2 x 2 meter

store tre farvebilleder lysegrøn og grøn – blaksort, matsort og hvidgul – hvid og lysegul påkalder drømmen hos beskueren. Her ligger palermo på lige med Morris Louis det er en konsekvent videreførelse af

[s. 20]

Erik Satie 1866-1925

Paris Sydfrankrig

MESSE DE PAUVRES

orgel Marilyn Mason

Bånd I Kyrie Eleison

Bånd II Prière des Orguees

Bånd III Commune qui mundi nefas

Bånd IV Chant Ecclesiastique

Bånd V Priere pour les voyageurs (885) et les marins en danger (900 mort (916)

Bånd VI Prière pour le salut de mon âme

Poudre d'or pour piano

Einsetzen von Erik Satie Messe de Pauvres V p

hans tidligere arbejder, andre malere nåede samme punkt og bestræbelsen fører direkte til det hvide billede. Palermos farvevalg skal efter hans egen udtalelse være udsprunget af naturoplevelser. Det grønne billede er et blik ud fra havens grønne nuance-sammenstød, men det synes som om konklusionen og udførelsen har ligget så tæt på hinanden det er for entydigt og meget lidt overbevisende.

Fetteche - ~~papir~~ den åbne papkasse
med mangan hjørnet er på overfladen, d.v.s.
den rene geometriske komposition formkonceptionen
et minispil af stor skønhed, det er ingen tilfældighed
at ~~de~~ ~~de~~ ~~de~~ hjørnet er papkassens klapper ~~ikke~~ ikke er rekt
at i den side hvor jernhjørnet sidder. Hvad angår jernens
balance er Beunys simpelthen stivende ~~Sammenhæng~~
~~med~~ Robert Morris' vide hjørneplade ^{med sine} sine
at vider indledigt blodfattig, æstetisk magtløs
• ord sider af Beunys' ^{høj} ^{Beunys} ^{der} ^{er} ^{en} ^{organisk} ^{stof}, mangan
bevægelige masse i ^{forbindelse} forbindelse med hvid og blod, levende
matte spændt ind i konstruktiv form. Derfor kommer
de sorte jernhjørner som $\frac{1}{2}$ manganens gullige og
blåses bruntige blander »

Reiner Ruthenbeck ~~til~~ tilhører den dygtige skulptør
som ikke går ind for appersonalisering, men dog
anvender et nøjagtigt resonnement overfor sine
arbejders ~~de~~ former. Hans udgangspunkt er ~~de~~
~~staterne~~ ~~sind~~ ~~blod~~ ~~med~~ ~~der~~ den organiske
form, runde former, som han via et rasionelt
gængt, har formået at spænde ind i konstruktiv
skævt profileret, ^{bløde} bløde former, det er dog ^{længt} ^{fra} mest
resultat af den ^{beholdte} analyse han underkaster
sine subjektive forhold til ^{sin} ^{oplevelsen}. Hans "Skærm"
(ohne titel) udtrykker en ^{typisk} ^{typisk} humor af den
slags man ikke finder i noget videnskabeligt.
Den jernbetonede fodplade af skærmens strukturer
(hånd)skiver er med hinanden forbundet med en
i sig selv normal parasolstang, men proportion
forholdet er så ichotisk at "apparatet" ~~ikke~~ ~~kan~~
~~komme~~ ikke kan finde ro, men formodentlig
er ^{stille} ^{med} sig. "Skærm" er udviklet af
^{beton} ~~beton~~ hånden af som hånd forstærket, indspundet
i ståltråd, klemt ned om et shaft. "Ohne titel"
siden indbyder til andre folkinger nærliggende
er et konstrueret træ hvis blade man kan bølge
op i, hvad skal man ~~med~~ ~~med~~ ~~med~~ bølge op i? ~~hvor~~
den lille fine glæde er vel et bølge værd. Det
kanne også være en kæmpe løvstand stiliseret
løvstand eller en normal bjørneklo eller
en hegle og en plade forbundet med en stang
ihvertfald står "apparatet" der som et kryds mellem
resonnement og spontanitet. Den stiliserede

med svømmehuel forsynd
og dog spælleverdi. Beton hand er med
sine skeerhuder endnu bundet af det orga-
niske udgangspunkt og ~~har end ^{loceret} ~~er på~~ ^{grænse}~~
hel del med ~~konstruktøren~~ ^{konstruktøren} Joseph
Benz's indflydelse at ~~skaffe~~ dog skinner Ruben
becks fine humor tydeligt igennem.
Stålrådsbyen er igen et tydeligt eksempel
på resonneret forbundt med en frihed i
formbilgen. Masivalet stålråd udtrykker
alene ved beværelserne om i den mangfoldige
dråd der skjules bag overfladen det indre
menneskes masseenergi udtrykt på overfladen
som et anonymt almindeligt holdning i
uden skønhed. De seks hinanden supplerende
papmachidråber ^{eller pæser} virker med deres Bordeaux-
røde farve som et ^{menneskeligt} ~~menneskeligt~~ spildprodukt
at ~~hæ~~ uden funktion men med en appel
til øjet og handens æstetiske opvågner.
Det samme kan siges om de tre koller,
samme farve men med hver deres individuelle
æstetiske liv, en æstetik som ikke et
øjeblik bræger sig bort fra ~~det~~ udgangspunktet,
menneskets nærvær i skulpturens øjeblikket man
mærker tydeligt. Rankens vilje til konstruktiv
og dog organisk form. De tre koller "stemmer",
~~hæ~~ i enhver formhensende. De tre ~~kan~~
skeder er ^{med} en mere robust æstetisk holdning
et klart udtryk for Rankenbecks vilje
Det robuste ^{er klart} ~~er~~ ^{er} i de 3 konstruktive Rankenbeck står for en ^{brøddel}
chok

mæchtig ursulareuterhenningchristiansenelskersig

beskrevet Pender

Jokt 1 1/2 - 1943; Trier (Mosel)

Hendes skulpturer udvikler sig oftest af litterær oplevelse. Det er Jesus på at udbrage kvindens af et digt eller en novelle - Ofte begynder de som en rigtig række tegninger hvor skulpturen

de 6

indgår omgærdet af visuelle associationer som kan føre tilbage til digtet. I hendes Novelle plastik skulptur ~~der udgør~~ der har "Hymnen an die Nacht" som forlæg, er denne fremgangs- måde også anvendt. ~~Den~~ Desværre ~~kan~~ lade

de 6 tegningerne sig vanskeligt reproducere, men kan vel beskrives. En blå udgivet "Havhemme" hender sin kraft fra jorden, har sig og antage stikkelse

hæst

af gæspenst, meget blåt aflyttet at ~~menneske~~ stikkelse jorden for menigmen ~~de~~ kvindeskikkels. bliver kjoleagtig. Det menneskelige forsvinder igen, tilbage er den blå figur med "høle"-felter - der svæver ~~op~~ over jord. overfladen by under som klokke, omkring alt dette ~~processer~~ forskellige symboler som ~~de~~ blakkblomster hvor svæver hjertes jule af kvindens ud og en ~~en~~ hørende mandsperson - ~~det af~~ meget af novellens digt alt dette udført i sort streg.

Den lille blå skulptur (10 cm høj) er som goblet ud

~~Disse bordskylter af Moravias Hymne skulle
nok kunne ~~have~~ lide på spæst
man kunne spørge hvorfor~~

- Disse bordskylter af Moravias Hymne skulle kunne
~~have~~ lide til en fortællelse af Jagers væsen og ide

Wenn Gottes ich so wie Wanda,
geht alles gut
Wenn ~~ich~~ ^{an dem} ~~ich~~ ^{ich} wie ich ~~ich~~ ^{ich} ist * M is you
~~ich~~ geht es bestimmt
Aber geht ^{es} wenn die Jaktoren ^{im} ~~se~~ ^{se} ~~he~~ ^{he} ~~ist~~ ^{ist}
Sind

1.

Hørke levende mennesker,
De åndeligt vægne,
Elsker ikke frem for alt
Miraklets vidunderlige øjeblik
hvor rummet lægger udbrudt jeran ~~hænder~~ ^{den}
skabt af det allerhelligste lys
Lys, dets stråler og bølger,
Dets farver,
Dets mildt alleskeds nærværende

om dagen -

~~hænder~~
~~den~~ ~~lysets~~ ~~indeste~~ ~~øjeblik~~
~~ånder~~ ~~det~~ ~~hænder~~

~~den~~ ~~høj~~ ~~verden~~ ~~indånder~~ ~~det~~

~~og~~ ~~den~~ ~~rajløse~~ ~~stjerner~~
~~den~~ ~~rajløse~~ ~~stjerner~~
som svømmer i det blå hav

den lysets inderste hænder
indånder den rajløse stjerner
kampverden ~~den~~ ~~svømmer~~

~~den~~ ~~lysets~~ ~~indeste~~ ~~hænder~~
indånder af de rajløse stjerner
den rajløse stjerner som
kampverden ~~den~~ ~~svømmer~~ i det blå hav -
Det indånder ~~af~~ de jublede sår,
de rødt plander
og chryse, mange skikkelser kraft ~~indånder~~ ~~lysets~~
de mange skikkelser skabt bevæget kraft

1
Dette mangefarvede skyer og luften indlænder lyset
Og frem for alt indlænder lyset
af de herlige fremmede
mid, de sindfulde øjne, den svævende gang,
og den sønede munde.
Som den jødelike naturs konge
kalder lyset på alle kræfter
svinger tallose forventninger frem
Og des modsigthed alene
åbenbarer det jødelike riges mirakuløse herlighed

58 7 14
18^{oo} 21
40^{oo}

?

Barl vunder jeg mig
dit den hellige, uindtalte
hemmelighedsfulde nat.
Fjant ligger vuden
som Jansket i en hulning
øde og ensomt, ^{det} her hvor jeg står
~~Et stort værd~~
~~En delte af stort værd~~
~~svæta vider~~
I loydet smerte en dybt følelse af værd
I værdens fjerne
inddømmens ønsker
Bandømmens drømme,
Helt mit lange livs horte glæde og
forgabes håb, &
kommer i grønne klæder
som aften tåge
efter solnedgang.
Fjant ligger verden
med dens farverige forføjelser,
I andre rum
skiller lyset de lyshige delte op.
Skal lyset aldrig komme igen
~~At sine tro børn~~
At sine venner dit ~~alt~~ hellige hus
dit ~~sine~~ tro børn.

20

Der hvad følger mit kjæde
så svagt og forfriskende
og sjener
venodent ~~mid~~ ~~de~~. ånde
Har også du
et menneske kjæde
dunkle magt?

28 36 d

B

22 ~ 25^{ss} 36 15
55 3^{ss} 10 1/2 58 3/4
8 3/4

Skal
~~jeg~~ morgenen stadig komme igen?
Ende den jødiske magt aldrig?
Shal usaligt Arvelighed fortælle
den himmelske natts ankomst?
Shal det hemmelighedsfulde kerlighedsoffer
aldrig brænde vort?
~~Lyst~~ ~~gik~~ ~~sin~~ ~~tid~~ ~~og~~ ~~sin~~ ~~opvægelse~~
~~Lyst~~ ~~af~~ ~~opvægelse~~ ~~gik~~ ~~sin~~ ~~tid~~ ~~til~~ ~~gørelse~~
men. Stilles er nassens hersker.
Evin er sørens varighed
Hellige sønn

Sygn...

bel'amise
bel'air

bille
billes
bran
beane

4
på en gang ^{sprængt sprængt} ~~var~~ ^{landets} ~~brødt~~ ^{landets} ~~forlovelses~~ ^{landets} ~~båndet~~ ^{landets}
lysets ~~magt~~ ^{lysets} ~~lysets~~ ^{lysets} ~~lysten~~ ^{lysten}
bart ^{lysten} ~~den~~ ^{den} ~~jordiske~~ ^{den} ~~herlighed~~ ^{den} og
mine sorger med den.
~~Sammen~~ ~~med~~ ~~den~~ ~~glød~~ ~~og~~
~~Sorgen~~ ~~og~~ ~~sværden~~
Sorg og Venod glød ~~og~~ ~~sværden~~ i en ny
• grundgrundlig verden - Du ~~med~~ ^{med} begejstring
himlens vilje kom over mig -
Landskabet
~~frugtbar~~ ~~som~~ ~~havde~~ ~~sig~~ ~~mod~~ ~~mig~~,
over landskabet svævede min forlødte
nyfødt ånd. ~~til~~ ~~stør~~ ~~stiger~~ i
• ~~da~~ Højene blev størshyer og ~~gennem~~
shyeme så jeg ~~de~~ ~~for~~ ~~klare~~ min elskedes
Afhængige ansigtsdrag. I hendes øjne
brilide evigheden. Jeg fattede om
hendes hænder og tårerne blev et junkelbånd
ubrydeligt bånd. Ardensinder gled bort
i det fjerne, som ~~vejr~~ ^{ved} hendes
~~lyst~~ ^{imøde} ^{med} ^{begejstret} ^{mod} ^{nat} ^{den}
tårer. Det var den jøiske drøm ~~den~~ ^{den} gav mig
Drømmen der bort men dens afslutning ^{blev} ^{den}
erist uafrygtelige tro på natthimlen og den sol - den elskede

5-

Nu vil jeg hvornår næst morgen vil komme -
nær ^{lyset} vilhø længere ^{skrammer} kyser maten og kærtehdene,
nær hvilken ^{blir en} ^{evig} ^{mas} ^{og} ^{stadigt} skabende diem.
Himmelste ^{veghed} ^{lyg} fortal mig aldrig mere.
Lang og trættende var vejen til den hellige grav
og koret var tungt. Den hvis ^{løber} ^{en gang}
~~fygde~~ ~~svæve~~ fygder af ^{den} ^{krystallinske} ^{bølgers}
krystal, usynlige for ^{almindelig} ^{tanke},
hvis ^{ikke} ^{springer} ^{den} ^{prosaisk}
~~den~~ ~~under~~ af højes dunkle skød, ~~to~~
og ved hvis fod den jerdiske flod byder frem,
den som stod på verdens grænsebjerg
og skuede ud over det nye land, ~~to~~
hansens bolig, sandelig han vender
hans ^{krav} ~~verdens~~ ~~krav~~
til landet, hver lysset rejser og den evige
vo huser. Deroppe bygger han sig sin hvide
Fredens bytte, længer og elsker, ^{sker} ^{ud} ^{over} ^{alt},
til den velkomne sine kommer ~~hvor~~ ^{hvor} han
~~trækket~~ med i brørens kilder. Alt jerdisk
svømmer ovenpå og bliver ~~gen~~ ^{synligt} ^{ruset}
af det høje, men det som blev helligt ved
kærlighedsberøringen løber fortøst i gamle gange.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

5
og ud i
paa det hinsidige landskab, hvor det ~~land~~
sig ~~sig~~ ~~sig~~ hvor skyerne blander sig
med den indskumrende hørlighed

Disse kunststykker af Novalis' bygning skulle kunne
lede sig en J-stående af figurens væsen og ide,
Spørgsmålet var så om man skulle hævise den fra
Novalis' sammenhæng - lade den være sin egen sang eller
befolke den med digtets billeder ~~eller~~ visere. Rensur
fandt det rigtigst at fastholde Novalis' vil viderst at
alt ~~der~~ han liden udlagt som best illustration, men også
vidende at der der fandtes sig i digtet vil have mulighed
for at optage det skæbne. Den ene mulighed var at
skildre viden ^{i skulpturel form} ~~og~~ skaber et Novalis' rum
der ander, som er for sig i ^{13/10-67} ~~et~~ kunst, var
at lade figuren indgå som led i en opførelse af digtet.
Rummet var opbygget som et kirkerum, blå væggrund
med ^{bygningens} ~~en~~ ^{midte} ~~klare~~ alter hvor der liden blå figur var anbragt,
og gulmure, og digtmeditation på bånd. En række
~~sa~~ nærmest virtuelle handlinger fandtes. Et blomster
hoved ^(Carlsberg) på gulvet digtet stengel og rodet og blev
til sidst malet blå. Avisen (Bidsymbol) blev malet med
blå farve og stablet. En blomme blev anbragt ved siden
af den blå figur som et kærtegensymbol. Med ~~spid~~
deppen over hovedet svarende til figuren, stod hun et
kvartal med den blå væg. ~~et~~ ~~stillet~~ Sidelv var et
skridt videre med den grønne hvidefigur. Her er det nærmest
som visualiserer Novalis' nat- ~~ens~~ ~~ensomhed~~ - ~~lygheds~~ -
længsel. Opførelsen varede 1 time og 15 minutter.

ABC mini art

Palermo

født 1943 i Leipzig

Maleren Palermo arbejder i et poetisk-æstetisk billedprog hvorved han søger at sprede jernkammeret maleri sig fri i andre former. Billederne er delt op i flere elementer der er for det meste delt op i to elementer som står i "forhold" til hinanden på et eller andet idégrundlag. Rummet vækker den som Palermo altså har givet afkald på at male, bliver så ~~altid~~ beskuerens frie område - space, her sker vil det, som ~~malernes~~ "do skud" skal ~~bringe~~ malerne "do skud" et stærkt ubekendt liv, men et ~~poetisk~~ på tilskueren værende poetisk resultat. Der er tale om associationsstimulerende og kontemplationsbefordrende hensigt for maleren side. Derfor kommer ~~maleren~~ Palermos plastiske former og elementerne forbinder sig i stærkt tvivlende ^{helheds-} form af skulpturel karakter maleren kalder billederne objekter.

Næstsidst er udformet som et ~~forståeligt~~ T. Tek ændrer jernkammeret overliggende ~~afgrænser~~ sætter grænser for billedets højde siderne og fri ~~af grænser~~ ~~er~~ ~~først~~ af måneandehugning over jernkammeret giver nemlig det romantisk fordybelse: det malerisk er billedet reaktionært og netop derfor associationsrigt.

Det store Fæstet - er bygget op på samme grundform
det store T. Som indmad i indre rummet hos
Palermo anvendt en grå skumgummi en skumgummi
som er fyldt med flyvande partikler ~~der giver~~ (ligesom
associationer) en anden en anden væsentlig materialvirkning
er skummens lydabsorbende evne. Ganske vist er
skummet billedets skumgummimængde ^{ret praktisk} ikke i stand til
rent praktisk at ~~at~~ absorbere meget lyd,
men blot bredder den ~~den~~ dæmpende virkning
af frekvenserne som naboens dæmpede lyd. Men det
paradoksale i billedets situation understreges af støjvullen
hvor et retningsskiftet pålægges ligner forsvinder i
vulkan og samtidig sender i irrelevant retning af
den lille pil for billedet ~~at~~ til honden plationsobjekt,
og bærer det for og bringer det fri af disse ^{mærkelige} ~~praktiske~~ associationer.

Billedet "Tagdrømmen", er i blæk og stift behåret,
• ~~er~~ et ~~noget~~ ^{poetisk} færdigt skilt på gaden, hvor et
malerskildt ~~drømmende~~ overført til en udefineret lærdeform
hvis bløde folder ~~optræder~~ poetiserer behændes eller
skævt profilerede grundform - ~~lærdestoffet~~ ~~drømmende~~
~~Maleren~~ ~~bevæger~~ Palermo bevæger sig mellem
drøm og virkelighed i hans sidste ~~et~~ arbejde her
han forlader virkeligheden og ~~for~~ påberåber ~~nu~~ ~~den~~
~~at~~ anvæber nu drømmen. De 2x2 meter store
nu farvebilleder lysgrøn og grøn - blanksort, ~~og~~ matsort
og hvidgul - ~~hvid~~ ~~og~~ ~~lys~~ hvid og lyssegul påholder
drømmen hos behæver. Her lyse Palermo på lyse med
Morris Louis det er en kunstnerligt videreførelse af ~~den~~

